

ἀχρωγίες: τα καρφέαρ (CAR FARE), τα κάρτα
«καρφέα», τὸν συστήμα (WATCH-MAN) τὸν
γένε «βαρμάνο».

Μερικὲς ἀχρωγίες γέμεις ποὺ οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι τὸ
ἀνοίξτε βραβὰ, βρίσκοντε ἀνίστοχο τὸν μαθω τὸ
πλ. τὴ δυνετήρια τὴν κάρτα «μυσετήρια» δη. γίνε
τὸ ἄντρο, τὸ πτωχὸ «επιτυχί» «ἀτακτιδ»
- ο φαναιὸς «ἐπιτυχία» τὴν ταντοῦλα «κουζόβερ»
τὸ πωζόβερ = χωρὶς μαρίμα «ἐχίντρο» τὸ γότρο,
«θρησιδὴ» τὸν θρησιδὴ -
ἐμὲς κτὰ τὰ κατατάξαστε «κατάρ» ἀς
γροῦμε, εἶναι δειχματα πὺς ο γ ο υ ς β ο υ γ ε υ ε ι.

ἢ ἀν τὴ προσηφία μας τεχνολογία μερικοῦτε πὸση
ευαθεσία, πὸση ἐνέργεια κατατάξαστε ο γ ο υ ς γ α
τὴ «γ ο β ε ρ τ ε ρ ι α» καὶ πὸση γὰ τὰ
παιδαγωγίαι «β ν α κ - μ π α ρ» δὲ διαμρίντε
τὴν κτὰ τὴ φῶστας ἀπὸ τὴ κρῆσες τῆς -

ἔαι τὰ γὰ τὸν δειχματα κτὰ,
ἐμὲς δὲ γράφομε οὔτε μας κρημνοῦται ἐκπαιδῆς:
ὅποιος ζελοῦται τὸ τὸν ποὺ δουλεύει ἀπ' τὸ τὸν
ποὺ ἀκρημνοῦται δὲ κατατάξαστε τὴ γέμε.

ἐξάλλου ὅπου τὴ παρουσία τὸν γαῖα εἶναι μετὰ
καὶ δὲν παραμερῆται ἐκπαιδῆς ὁ κτὰ ἄνθρωπος,
τὴ φῶστας διαμρίντε τὴν ἀξία καὶ τὴ σημασία τῆς.

Πάντως ην αναηγή.

Στα ελεύθερα βουνά της Καροχίς εφαρμόστηκε η δι-
μοτική γλῶσσα ε π ι ε η μ η.

Με την εφοδασμένη απελευθέρωση προόδου και
το γλωσσικό μας δίκαιο.

Και συνεχίζεται όχι μόνο στους δεξιούς κώλους το
«κατασδο καμάρια», Αγωνιστής έγραφε στα «Προμη-
θεύματίζου» : « Στο κεφάλαιο της υπόθεσης
κονομολογήσαμε », του κώπυκε η ανάσα όταν πρόετα :

- « δό γες απλά είμαστε με φύδτες αρβύλες και
ζυπόητοι ; »

Και ε' ένα ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ - « ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ » :

με ανεπιρά εσωτημονικά κριτήρια, συμφωνήσαμε
πως θα γραφτεί σε δ η μ ο τ ι κ η, έχω έχω
την ευθύνη - καθύς και η αναηγήση της κοινή στο-
μασία της γαριότ αντιστοίχα με γαζιτική και καθο-
ρήσους - μήτος δηλαδή. Προχωρούσαμε, διαβάσω
στα δοκίμια για κάποιο γάρι : « ξεχωρίει από την
παρουσία στα πτέρυά μιας βερύς αλω μαύρα στήφατα »,
δηλαδή τρεις γαλιέμοι κατά βερύ. - « Γιατί όχι
« ξεχωρίει από » ή « με » μια βερύ μαύρα στήφα-
τα ; » είπα. Η εσωτημονία που πρόεφερε υπηρε-
ώς στους απελευθέρωσιμους αγώνες, αρνήθηκε να
γραφτεί η' στόμα της : « κίμετα σε τόσο απλή φώσα
μνήτου το κώρος μου. » Τ' ακούμε κι αυτό, γράφτηκε.

Άλλες ημερές :

Πάνως την αναζήτά

Στα ελεύθερα βουνά της Καλαχίας εφαρμόστηκε η Βι-
μοσιική χίτνωσα επίβλη.

Με την ιεροδομένη απευθείας προέδωσε και
το γλωσσικό μας δίκαιο.

Και συνεχίζεται όχι μόνο στους δεξιούς κήπους το
«αναπόδο καρπία». Αγωνιστής έγραφε στα «Προμη-
μηνεύματα»: «στο κεφάλαιο της υπόθεσης
καυθέρουσα», που κίνησε η απάρα όταν πρόκειται:

- «δὲ γες απλά είμαστε με φρούτες αρβύλες και
ζυπόητοι;»

Και ε' ένα ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ - «ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ»

με αυστηρά επιστημονικά κριτήρια, επισημαίναμε
πως θα γραφτεί σε δ η με ο τ ι κ η. Εγώ είχα
την ευθύνη καθὺς και τ' αναζήτησα την κοινή στο-
μαβία των ψαριών αντίστοιχα με γαζυτική και καθα-
ρεύουσα - μήκος δηλαδή. Προχωρούσαμε, διαβάζω
στα βιβλία για κάποιο γάρι: «ζεχωρίζει από την
παρουσία στα πηγάδια μιας βερὰς αίσθημα σίγφρα»,
δηλαδή τρεις γαζυτικοί κατά βερὰ. - «Γιατί όχι
«ζεχωρίζει από» ή «κί» μια βερὰ μαύρα σίγφρα-
να;» είπα. Η επιστημονικά που πρόφερε υπερε-
βίς στους απευθείας αχίνες, αρνήθηκε να
γραφτεί τ' στόμα της: «κίμετα σε τόσο απλή φώσα
μνήμονη το κώρος μου.» Τ' ακούμε κι αυτό, γράφτηκε.

Άλλες ζημιές:

βίματα από κρητικές και αρχαϊκές, για, μάλιστα, τα δόσανε σε «διαπιστευμένους αναγνωρισμένους» για μεταγραφή πριν δημοσιεύσουνε π.χ. ένα βίωμα για τον Αι-Στρατη, από από άρκετη εμπειρία, δικαδή μαρτυρία για την εποχή και φρικτός πέρας 40 «απαδέσανε» στον Μ. Παιτήμη. Έγινε «διήχη-α» = φηγοχία. Μετά λίγα χρόνια βρέθηκαν σελίδες από το πρόσωπο του δημοδιδάσκου Κίβρα Μπούση. Δημοσιεύτηκαν στον Β' τόμο του κοινού ποτος (σελ. 22).

Από πού και πώς αρχίζει ζέλος η πορτυόθυτι «ανανέωση»;

Ας πάρουμε πρώτα είδηση από μερικά πράγματα ή ποιήματα ή αντικείμενα δέν επισημαίνε α γ α γ έ ω β η. Υπάρχουν τέχνες, αρετές, ποιήματα, έργα που ανήκουνε, δέν αλλοιώνεται η αξία τους με τη χρήση και το χρόνο.

Στην επόμενη μας ημεέρα η ζέση «ανανέωση» πρέπει να ζορμίζεται. Καθώς κι η ζέση «αξιοποίηση».

Γιατί να την ζορμίζομε;

- Από ποσούς και γιατί να μην την περιμένομε;
- Αν, υπεμάσθεις σε κωταρίαι πορύχροτο ζίγα κηράσια δα σου βγάζει το κωταρίαι κεράσια;
- Αν μιθοζιάσθεις μια κηματαρία κεινούριο είδος σταφύλι, μα κθριονίζεις και πετάς ως ρίγες της δα κερτίσθεις;

βίματα από κρυφές και αγνώστες, γιὰ, μάλιστα, τα δόξαντ σε «διδασκόμενους αναγνωρισμένους» για μεταγραφή πριν δημοσιεύουνε π.χ. ένα κείμενο για τον Αι-Στρατη, από από άμεση εμπειρία, δικιά μαρτυρία για την εποχή και φρικτά πείνας «ό αναδύσαντες» στον Μ. Πουλίμη. Έγινε «διδήματα» - φηλογοία. Μετά λίγα χρόνια βρέθηκαν σελίδες από το πρόσωπο του δημοδιδάσκοντος Κίβρα Μπούση. Δημοσιεύτηκαν στον Β' τόμο του «Κοινού Λόγου» (σελ. 22).

Από πού και πώς αρχίζει ζέλος η πομπώδης «ανανέωση»;

Ας πάρουμε πρώτα είδηση από μερικά πράγματα ή ποιήματα ή αντικείμενα δεν επιμένουνε α γ α γ έ ω σ η. Υπάρχουν τέχνες, αρετές, πορίσματα, έργα που αντέχουν, δεν αλλοιώνεται η αξία τους με τη χρήση και το χρόνο.

Στην επόμενη μας χιούσα η ζέση «ανανέωση» πρέπει να ζορμίζεται καθώς κι η ζέση «αξιοποίηση».

Γιατί να την ζορμίζουμε.

- Από ποιούς και γιατί τὰ μὲν τὴν περιμένουμε;
- Αν, κρεμάσεις σε κινδυνίσι πορύχρητο ζήλο ατρείδια δὰ σου βγαίνει το κινδυνίσι κεράδια;
- Αν μισοζιάσεις μια κηματαρία κεντούριο ζίδος σταφύλι, μα κριονίζεις και πετάς ως ρίξες τις δὰ κερτίζει;

Σήμερα ότι γίνεται και ζέχεται αναγνώση, αγγλοποίηση, έτσι εφαρμόζεται, αίσθημα που έχουν εξουσία να την εφαρμόσουν

Ο,τι παζιέται παραρτάται, ότι επιθυμούμε και καταρνώμε: έντονα, προγράμματα, ειδικά, διαφημίσεις, μα και ευήθειες, μα και ότι γρώμε, ότι παράχομε προσφέρεται, πουλιέται, αγοράζεται για ευνοχία ζήτων. Μήωση και φθορά για μας, διατάξι και τις χρώσας, άρα και τις ζωής μας.

- Η Αθήνα, διασκέτι προτιούσα, δεν απο-
υξίσταται σε κάποια ζέση να μεταμορφωθεί
Athensville ή Athenbourg αναπόχως ως ευενδύσεις
των ευηνοχών.

Υπάρχουν τα ποζιτικά και σισορμικά ευμφέροτα
σε ότα τους;

Δεν υπάρχει κατάσπαση ούτε πράξη, ούτε και απαιτητή
παύση που να μην αρχίζει και να μην καταρτίζει
σε ποζιτικά και σισορμικά ευμφέροτα.

Η η χρώσα-εξάρχης το είπαμε - είναι ευνοχία υγίας,
ζωής που διασπεί, συντίξει των απαιτητή μας, η μη μας
το ευμφέροτα μας.

Αρμάζεται να υπογράφεται υστιά στα ποζιτικά και σισορ-
μικά ευμφέροτα και το χρώσικό ευμφέροτα.

Όπως γλώσσα βικη επιβίωση

Σήμερα ότι γίνεται και ζέχεται αναγκαστική
αποποίηση, έτσι εφαρμόζεται, ακόμα μένουν
που έχουν εξουσία να την εφαρμόσουν

Ο,τι παζιέται καταγράφεται, ότι εισιθνούμε
και καταρίωτομε: έντυπα, προγράμματα, εισιγρα-
φές, διαφημίσεις, μα και ετήθειες, μα και ότι
πρώμε, ότι παράχομε προσφέρεται, πουλιέται, αγορά-
ζεται για ευνοχία ζήτων. Μήωση και φθορά για μας,
δυστάδι και τα χρώσας, άρα και τα ζωίς μας.

- Η Αθήνα, δοξαομένη πρωτεύουσα, δεν απο-
υζήσεται σε κάποια ζέχτη να μετατομασθεί
Athensville ή Athenbourg απατόχως ως ευσενδύσεις
του ευρητοίχου.

Υπάρχουν τα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα
σε όλα αυτά;

Δεν υπάρχει κατάσταση ούτε πράξη, ούτε και απάντη
παίρτομε που να μην άρχιζε και να μην καταρτίζε
σε πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα.

Κι η χρώσας-εφαρχίς το έπαμε - είναι ευνοχία υζίας,
ζωίς που διασπεί, ευνιζίμε την ταυτοσί μας, η ζωίς μας
το συμφέρον μας.

Χρηάζεται να υποσφίχεται κονιά στα πολιτικά και οικονο-
μικά συμφέροντα και το χρώσας συμφέρον.

Όμως χρώσας επιβίωση

«εξωστρωτική ανεξαρτησία» δεν υπάρχει
 κανένα πολιτικό ή και οικονομικό «επιμορφωτικό»
 ή διπλό πολιτικό ή διμερές πρόβλημα ή κέντρο.

Κι αν πάρουμε την προέλευση: για τη χρωστική
 εξάρτηση και υποτέλεια είναι υπό-
 δυνατο και την παραπλοχιά που εγγράμφοι
 μορφωμένοι κι επιμορφωμένοι.

Που αγνοούν, περιφρονούν το φυσικό χρωστικό
 ευμερές δηλ. τους ποταμούς και κοιτούς,
 αγνοούν τις χρωστικές σχέσεις και προφορές τους,
 τους χωρίζουν ταξικά και χρωστικά.

Όσοι πορεύονται σήμερα, ανεπίσημα ή από άγνοια
 προσδίδουν χρωστικό «ενισχύει», πομπησιστική θαί-
 ματα ως υποτέλεια και πρόχειρα εύκολα. Δε δια-
 φέρουν από εξεταστές που δίνουν πλάγια
 διηγήματα οδηγού ή παρακαρaxes που
 κοινοφορούν πλάγια καρτομίσματα

Αυτά που γίμει φαίνεται και είναι ερεσικά και
 κουραστικά.

Αν υπάρχει όμως ενδοκρινικό για χρωστική επιβί-
 ωση δεικός και πίεση και κούραση αναμνησίας
 πηχία της φώστας = της φώστας.

Όπως κι ε'αχρίμα, όπως κι ο δείκός γαγός αν κινδύ-
 νεύει, αν παραδίδει δ'αμοιολογία αναμνησίας γερό, ζεράται.

«χλωσική ανεξαρτησία» δεν κέρυζε
 κανένα πολιτικό ή και οικονομικό «επιμορφωμένο»
 ή διπλό πολιτικό ή διμάρχο τράβινο ή κέκτο.

Κι ως παροχή των κρυάδα: για τη χλωσική
εξάρτηση και υποτέλεια είναι υπό-
 δυνατο και των παραπλασμάτων εγχράμφοι
 μορφωμένοι κι επιμορφωμένοι.

Που αγνοούν, περιφρονούν το φυσικό χλωσικό
 συμφέρον δηλ. τους ποταμούς και κοιτούς,
 αγνοούν ως χλωσικές άνθρωποι και προφορές τους,
 τους χωρίζουν καζιμά και χλωσικά.

Όσοι πορεύονται σήμερα, ειδικά ή από άγνοια
 προσδοκούν χλωσικό «τυχεύει», πομπησιών θεί-
 ματα ως υποκατάστατο και πρόχειρα, εύκολα. Δε δια-
 φέρουν από εξετάσεις που δίνουνε πλάσι
 διπλώματα σήμα ή παρακαταξέσεις που
 κυκλοφορούν πλάσι καρτομίσθματα

Αυτά που γέμει φαίνεται και είναι ιστορικά και
 κουραστικά.

Αν υπάρχει όμως ενετική για χλωσική επιβί-
 ωση δεξιά και πίεση και κόπωση ανθρωπότητας
 μέχρι της φώστας = της φως.

Όπως κι' αχρίμα, όπως κι' ο δειτός γαίος αν κινυ-
 νεί, αν παραδίδει δ' αμοιβή ανθρωπότητας γράζονται.

κι έρεμείς που πηδουτέορε γλωσσικά, με το ζήλο γλώσσας,
ερωτήριος κι αυτός, ξεφοβηθήναμε.

Και... α ν α γ η η ζ ο υ μ ε...

Είπαμε παραπάνω από που δείν α ν α γ η η ζ ο υ μ ε
και γιατί. Απομαίσαμε αναγνώστη, ερωτήριος
ζήλο και γλωσσικός «ερωτήριος».

Επρεμύορε μερικά δευτικά γλωσσικά για γλώσσα
γ ω ν τ α ν ή ν ε σ ε λ λ η ν ι κ ή.

Εξατάριος μιντι δηρομύ κιου καθαρύορε, όση
κωσώηκε πιά.

Με κώριο στόχο τα έρωτηρέτς τους πολλούς, κωσώις νεοέ-
γινες.

Θα γράφεται όπως μιντιά - εξατάριος κιου τεχνικός
ορολογίες - θα είναι αυταρτημύ σε κωσώηση, κώριο
κώριο τα δευτικά δευτικά κώριο και κώριο.
Θα κώριο κώριο κώριο.

Η α σ ο υ ρ α ρ ζ η σ ί α δε ζήπει
απο πωδία κι είναι κώριο παραπάνω κώριο
κώριο κώριο κώριο.

Κι κάποιος από τους «έρωτηριος» δηρομύορε
πέταρε κι ζήλο «κώριο» για τα κώριο, έτσι
του κώριο. δε κώριο κώριο κώριο κώριο κώριο
κώριο με κώριο κώριο, κι κώριο κώριο κώριο